

Abstrakt

Práce se věnuje studiu identity místa dvou kladenských dělnických čtvrtí od poloviny 20. století, konkrétně Podprůhonu a Novému Kladnu. V práci je zmíněn historický vývoj všech kladenských dělnických čtvrtí, ale hlavní část práce analyzuje coby prototypické příklady právě Podprůhon a Nové Kladno. Byť jsou obě čtvrti blízko sebe, zaznamenaly zcela odlišný vývoj: Nové Kladno bylo transformováno v sídliště, Podprůhon nechán přirozenému, postupnému vývoji. Nezbytnou součástí práce je vlastní kvalitativní a kvantitativní výzkum. Na podkladě rozhovorů s rezidenty zkoumaných čtvrtí a anketního šetření s nerezidenty se analyzuje vztah lidí k oběma lokalitám, dále též jakým prvním dojmem obě lokality působí a zda se tyto závěry liší s ohledem na věk respondentů. Výsledky jsou dány do kontextu s dobovými plánky i literárními a audiovizuálními díly, což umožňuje detailní popis identity obou míst. Zdá se, že Nové Kladno vlivem své transformace přišlo o svou identitu a novou si dosud nevybudovalo, zatímco Podprůhon si svou identitu zachoval, i navzdory tomu, že se z něj v 80. letech 20. století stala vyloučená lokalita. Jelikož čtvrtí s podobnými osudy vzniklo v Česku ve 2. polovině minulého století relativně mnoho, lze dílčí interpretace z práce zobecnit jakožto případové studie transformace industriálního dědictví nejen Kladenska.

Klíčová slova:

dědictví, industriální krajina, industriální dědictví, Kladensko, historická geografie, Podprůhon, Nové Kladno